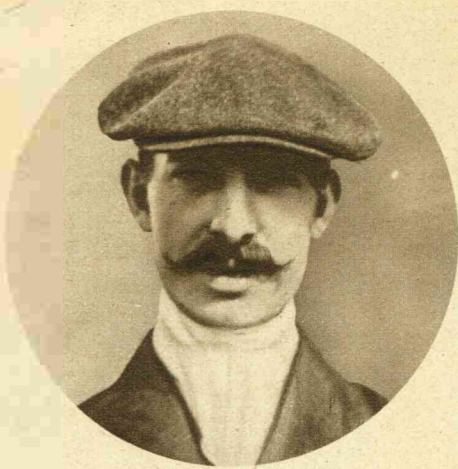

FRANS VERSCHAEVE †

Hierboven het portret van den door een ongeluk gedooden Belgischen militair vlieger Verschaeve.

waar ze een plaats zou krijgen als ze geslaagd was... Als ze slaagde, 't moest, en ze dwong haar gedachten terug te gaan naar de droge taalregels, die weer weg waren uit haar geheugen. Eindelijk sloeg het twaalf uur, met korte, harde slagen.

„Mag ik den kandidaten verzoeken het schriftelijk werk in te leveren?” En met bevende hand reikte ze de beschreven vellen over, niet tevreden over dien morgen. Daar, plotseling, zag ze de belangstellende oogen van haar aardrijkskunde-leeraar voor zich. „Wel Nanny, goed gewerkt?”

„'k Weet niet, mijnheer, 'k geloof van niet”, klonk het gesmoord.

„Maar kind, maak je toch niet zenuwachtig. Je kunt immers vanmiddag met mondeling nog veel ophalen, als 't nu niet zoo best mocht zijn.”

't Begon om één uur en haar eigen leeraar examineerde haar voor aardrijkskunde.

„Nu, Nanny, noem me eens eenige beduidende rivieren in Duitschland met de plaatsen eraan?”

Ze was volkomen op haar gemak en begon kalm te vertellen, kijkend in het vriendelijk gelaat van den onderwijzer. Ze wist, toen 't was afgeloopen, dat ze voor aardrijkskunde ruim voldoende had.

Toen volgde taal, opvoedkunde, natuurkunde... Ze had weer dat benauwende gevoel in de keel, toen ze zat tegenover de andere examinatoren en dwaalde af, meer en meer. Toen omvatte haar het denkbeeld, dat ze wel eens zakken kon en wanhopig dwong zij haar gedachten bij het werk, bij de vragen en antwoorden.

De laatste vraag was gedaan, haar laatste antwoord gegeven... Ze wachtten, alle kandidaten, in zenuwachtige spanning het resultaat van hun werk... Eenige met een overmoedigen lach op het gelaat van wel-geslaagde-zullen-zijn, de meeste met bangen twijfel in de oogen.

Eindelijk begon het afroepen der namen en één voor één verdwenen de kandidaten in het kleine kabinet waar, achter de groene tafel, de examencommissie troonde.

„Mejuffrouw Nanny Berghuis”, klonk het en met knik-

PIET VAN NEK †

De Hollandsche wielrenner Piet van Nek deed Zondag 11 April tengevolge van het springen van een band, een doodelijken val in het Velodroom te Leipzig. Den volgenden dag is hij in het gasthuis aan de bekomen schedelbreuk overleden.

kende knieën trad ze de kamer binnen, hoorde ze de korte toespraak, die haar meldde, wat ze reeds gevreesd had; dan, aan 't einde... „dus kunnen we u tot onze spijt de akte niet uitreiken.”

Ze klemde de lippen opeen en draaide de commissie, die haar medelijdend nazag, den rug toe, met haar smal figuurtje verdwijnend in de breede gang. Eenmaal op straat snikte ze 't uit, krampachtig den zakdoek tegen den mond gedrukt. O, voor haarzelf was 't niet zóó erg, maar voor haar moesjel Ze kón ze haar niet overbrengen, die harde tijding. Hoe moest het nu gaan? Moeder mócht niet meer werken voor haar, geen dag langer, geen uur! De nieuwe school, 't gezellige huisje, 't was alles wég, wég voor immer...

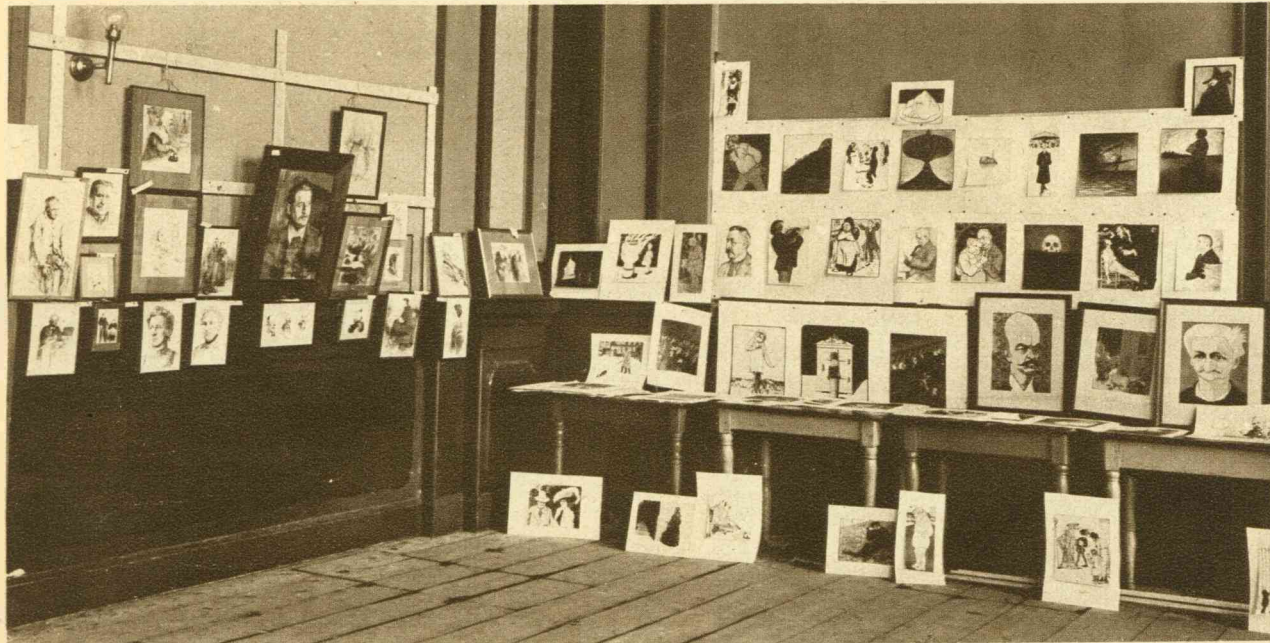
Ze was in hun enge straat en keek angstig naar de smalle raampjes. Ja, moeder keek en zwaaide. Mat wuifde ze terug, en steeg de donkere, steile trap op. De deur werd driftig geopend.

„Wel kindlief, kan ik je feliciteeren?” vroeg moeder, Dan viel ze om moeders hals en in snikken uitbarstend vertelde ze haar het wreede van de moeilijke vragen, haar slechte antwoorden, van alles...

„'t Is niets voor mij, moesje, 't is voor u, dat ik 't zoo verschrikkelijk vind. Wat moet U beginnen? Ik wil niet, dat u opnieuw begint met dat ellendige werk”, snikteze.

„Kom, kom, kindje, Nanny, ik kan het nog best een jaartje volhouden; 't is niet zoo erg, hoor, 't zal nog wel gaan”, zei moesje en ze voelde, dat het ook voor haar een teleurstelling was. 't Zou niet gaan, geen maand meer. De geregelde klanten hadden al geklaagd. Maar daarvan repte moesje niet.

Ze legde haar mageren arm om Nanny's middel en de oude vrouw leidde het meisje naar den gemakkelijken leunstoel. Toen ging ze stil naar het keukentje. Daar stond een mooie ruiker voorjaarsrozen. Met bevende hand zette ze de bloemen weg, uit het gezicht. Nanny mocht ze nu niet zien. Een traan viel op de rozen...

TENTOONSTELLING VAN TEEKENINGEN UIT „DE NOTENKRAKER”.

Hierboven een overzicht van een gedeelte van de tentoonstelling die gedurende de Paaschdagen georganiseerd was van teekeningen uit „De Notenkraker”.

Daar, waar in Nederland alles in het werk gesteld wordt om den drank te bestrijden, is het toe te juichen, dat steeds meer alcoholvrije dranken in den handel worden gebracht. Of-schoon de in omloop zijnde merken limonades, enz. alcoholvrij zijn, is het echter ook een vereischte, dat de bestanddeelen onschadelijk voor den verbruiker zijn.

Een dezer dagen zal in Holland in den handel worden gebracht „Ala-Cola”. Deze drank is licht koolzuurhoudend, bezit geen enkele der onaangename eigenschappen van samenstelling, smaak en nawerking, welke het gebruik van allerlei z.g. geheelonthoudersdranken tot het strikt noodzakelijke beperkt houden, en bestaat uitsluitend uit goede, de gezondheid bevorderende bestanddeelen, heeft een aangename, pikante smaak en bleek daar, waar het artikel reeds in den handel is, volkomen aan de behoeften van den geheelonthouder te voldoen.

HET PAASCHCONGRES VAN DE S. D. A. P.

In Tivoli te Utrecht is gedurende 3 dagen het groote jaarlijksche congres van de S. D. A. P. gehouden. Hierboven een overzicht van een gedeelte van de zaal.